

Birkeligheden slet ikke kan forudsættes at have en saadan Interesse for BARNET og vistnok i mange Tilfælde ikke engang har den Ansvarsskjølse overfor BARNET, som dog i Reglen vil kunne paaregnes hos Husbonden selv. Derfor tror jeg, at Vædringsforlaget under Nr. 18 vil føre til en meget utilfredsstillende Ordning. Saa maatte man hellere synes mig, hvis man vil denne Vej og dog vil bane sig Udgang til disse, hellere nævne bestemt, at de kunne bruges til at tjøre Hesten ved Hestegangen og deslige, men ikke til andet Arbejde, thi en almindelig Regel om, at de kunne bruges dertil, naar de blot ere under Forældres eller Foresattes Tilsyn, tror jeg vil blive omtrent det Samme, som at der slet ingen Begrænsning var i Henseende til disse Børns Anvendelse. Forældres eller Foresattes Tilsyn ere jo saadanne Børn altid under, de gjøre ikke Noget af egen Drift, men kun det Arbejde, de blive satte til, og det fordrøs jo ikke her, at den Foresatte uafbrudt skal staa og se paa dem, det forudsættes, at han kan gaa bort for at spise eller noget Saadant, der staaer nemlig ikke, at de skulle være under Foresattes umiddelbare og stadige Tilsyn, og naar dette forholdes sig saa, forekommer det rigtignok mig, at den Affattelse, Paragrafen vilde faae efter Vædringsforlaget Nr. 18, vilde være omtrent det Modsatte af, hvad der staaer i Lovforlaget, nemlig at Børn under 10 Aar kunne benyttes til alt Slags Arbejde ved Vandbrugsmaskiner. Seg vil anbefale det høie Thing, naar det overhovedet mener det nødvendigt at gjøre en Forandring i Lovforlaget, da ikke at gaa længere bort fra Lovforlaget end til at vedtage Mindretallets Forslag under Nr. 19. — Seg vil dernæst med Hensyn til Vædringsforlaget Nr. 22, som den ærede Ordfører ikke omtalte meget, gjøre den Bemærkning, at jeg tror ikke, at dets Redaktion er heldig. Seg ser nok, hvad Tanken er, og vilde ogsaa være tilbøielig til at gaa ind paa en Vædring i Lovforlaget paa dette Punkt, men jeg tror ikke, at den Vædring, som der er foreslaaet, gaar an. Seg tror, at det snarere kunde være rigtigt, at der kom til at staa noget Saadant, som at Kraftmaskinerne ikke maatte sættes i Gang før Forløbet af en ved Opflag bekendtgjort Tid; efterat det er meddelt Arbejderne ved et Signal, som kan høres tydeligt i alle Lokalerne, at Maskinerne ere satte i Gang. Noget Saadant tror jeg vilde være mere rigtigt, men jeg forudsætter, at det er et Punkt, der ikke vil fremkalde megen Strid, og jeg skal derfor ikke dvæle videre ved det her, det vil derfor mere efter min Mening høre til Redaktionsspørgsmaalene. Seg kommer saa

til at gjøre nogle Indvendinger mod Vædringsforlaget Nr. 28. Seg tror nemlig ved nærmere Overvejelser, efter de Meddelelser jeg har faaet fra flere Sider, at det bliver umuligt at gennemføre den Regel, at Meieri-centrifuger altid skulle underkastes en Kraftprøve og forsynes med saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, at Centrifugen ikke kan overstige den Hastighed, der staaer i Forhold til dens Styrke, eller i hvert Tilfælde tror jeg, at Bestemmelsen vil blive af ringe praktisk Nytte. Hvis man nemlig mener med denne Forskrift, at det er Fabrikanten selv, som skal være forpligtet til at prøve Maskinen, og at den ikke maa udgaa fra nogen Fabrik her i Landet til Brug, eller nogen fra Udlandet indført Maskine maa tages i Brug, uden at der følger en Attest med for, at en saadan Prøve har fundet Sted, saa tror jeg ikke, at Bestemmelsen vil gjøre nogen synderlig Nytte. Den vil ikke indeholde nogen videre Garanti, thi det er indlysende, at navnlig for Maskiners Vedkommende, som indføres fra Udlandet, vil den Omtændighed, at en saadan Attest følger med, kun bevise meget Lidt. Hvis Prøven ikke er foretaget, hvad saa? Saa kan der ikke gjøres Ansvar gjældende mod Noget, thi Fabrikanten i Udlandet ligger udenfor den danske Statsmyndigheds Rækkevidde, ham kunne vi ikke gjøre Noget, og Forhandleren her i Landet vil naturligvis og vel ogsaa i Reglen med Sandhed kunne sige, at han naturligvis antog, at Attesten var rigtig, og derfor kan han ikke drages til Ansvar. Hvad Indlandet angaar, er denne Vædring aaben, man vilde kunne forsøge den vedkommende Fabrikant, dersom det viser sig, at hans Attest er urigtig, men det gaar i den Henseende ikke godt an at gjøre Forskjel mellem Indland og Udland. Hvis man derimod mener, at enhver Centrifuge skal prøves af Tilsynets Hovedhverv, inden den maa tages i Brug og komme i Handelen, bliver det en uoverkommelig Opgave, thi da der er mange flere Centrifuger her i Landet end Dampfjebler, vilde det være et Hverv, der betydeligt vilde overstige det, der egentlig er de Tilsynsførendes Hovedhverv. Dertil kommer ogsaa, at en saadan Prøve forudsætter dels en Dampfjebels Tilstedeværelse, dels forskellige andre Apparater, som det vil være saa godt som umuligt at føre omkring i Landet. Seg har derfor faaet en stor Tvivl, om det kan gaa an at fastholde det første og andet Punktum af Vædringsforlaget under Nr. 28. Seg tror nemlig, at enten ville vi foreskrive Noget, der bliver ganske uoverkommeligt og udsjorligt, eller ogsaa Noget, der ikke frembyder nogen Garanti. Derimod antager jeg, at Hovedsagen